

Diumenge XI (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 9,36—10,8): En aquell temps, Jesús, en veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors digué als seus deixebles: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors».

Aleshores, Jesús va cridar els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir malalties i xacres de tota mena. Els noms dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó el Zelós i Judes l'Iscairiote, el qui el va traïr.

Aquests dotze, Jesús els va enviar amb aquestes instruccions: «No us encamineu a terra de pagans ni entreu en cap població samaritana. Aneu més aviat a les ovelles perdudes d'Israel. Pel camí prediqueu dient: ‘El Regne del cel és a prop’. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc».

«Jesús, en veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor»

+ Mn. Joan SERRA i Fontanet
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens diu que el Senyor —mirant el poble— se sentia trasbalsat, perquè aquell poble anava desorientat i cansat, com ovelles sense pastor (cf. Mt

9,36). El poble d'Israel sabia molt bé, millor que nosaltres —homes de ciutat— què era un pastor, i l'aldarull que es formava quan les ovelles s'estaven soles sense pastor.

Si Jesús vingués avui, jo crec que repetiria les mateixes paraules: ja que hi ha moltes persones desorientades, buscant quin és el sentit de la vida. —Senyor, quina solució doneu a aquest gros problema? Doncs Jesús demana oració, escull dotze apòstols i els envia a predicar el regne de Déu.

Va escollir dotze apòstols!. Envia aquests dotze homes a predicar: «'El Regne del cel és a prop'. Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc» (Mt 10,7-8). El que els Apòstols van fer, i nosaltres hem de fer, és predicar la persona adorable de Jesucrist i el seu missatge de pau i d'amor, i això d'una manera desinteressada.

Tots hi som convocats: els successors dels Apòstols —els bisbes i els altres pastors—, però també, en unió amb ells, tots els fidels. Tots tenim aquesta missió en el món: guarir la humanitat de les seves nafres, orientar-la en les seves recerques... No solament els bisbes i els preveres, sinó també els laics: per exemple, a la família —en el seu caràcter de llar i escola de fe; a la universitat i als col·legis; als mitjans de comunicació; al món sanitari..., i cada cristià en el seu ambient d'amistat i de treball.

Escoltem sant Francesc de Sales, que escriu: «En la mateixa creació de les coses, Déu, el Creador, manà a les plantes que cadascuna llevés fruit segons la seva espècie. Igualment, als cristians —que són plantes vives de la seva Església— va manar-los que cadascú d'ells llevés fruit de devoció segons la qualitat, l'estat i la vocació que tingués».